

TAISNĪBA UN ŽĒLASTĪBA VECAJĀ DERĪBĀ:

1. DAĻA

Sabata pēcpusdienai

NEDĒĻAS PĒTĪJUMIEM:

2. Moz. 22:21-23, 23:2-9, Am. 8:4-7, Jes. 1:13-17, 58:1-14, Ap.d. 20:35.

ATMIŅAS PANTS:

“Viņš .. iztiesā apspiestos, dod maizi izsalkušajiem. Kungs atbrīvo gūstekņus, Kungs atdara acis aklajiem, Kungs pieceļ nomāktos, Kungs mīl taisnos, Kungs pasargā svešinieku, bāreni un atraitni pieceļ kājās.” (Ps. 146:7-9).

Pirms daudziem gadiem kādā aukstā dienā Ņujorkā kāds 10 gadus vecs zēns basām kājām un nosalis raudzījās apavu veikala skatlogā. Kāda sieviete pienāca pie zēna un jautāja, kāpēc viņš tik nopietni skatās logā. Viņš teica, ka lūdz Dievu, lai dod viņam kurpju pāri. Sieviete paņēma viņu pie rokas un ievada veikalā. Viņa lūdza pārdevēju atnest sešus zeķu pārus. Viņa arī palūdza bļodu ar ūdeni un dvieļi. Aizvedusi puisi veikala galā, viņa novilka cimdus, nomazgāja zēna kājas un nosusināja tās dvieļī. Pārdevējs atgriezās ar zeķēm. Sieviete uzvilka vienu pāri zēnam kājās un tad nopirka viņam kurpes. Viņa uzlika roku uz viņa pleca un jautāja, vai tagad viņš jūtas labāk. Kad viņa pagriezās, lai ietu, pārsteigts puisis paņēma viņu aiz rokas un bijīgi jautāja: “Vai jūs esat Dieva sieva?” (www.inspirationalstories.com/1/198.html)

Mazais zēns izteica vairāk patiesības, nekā viņš saprata. Dieva draudze ir Viņa līgava, Viņa sieva. Viņa raksturs ir izteikts atmiņas pantā. Kā pārveidotiem Viņa draudzes locekļiem mums jāatspoguļo šis raksturs. Ja patiešām piederam Viņam, mēs dedzīgi rūpēsimies un palīdzēsim trūcīgajiem un bezspēcīgajiem.

Lūdzu, iepazīsties ar šīs nedēļas tēmu, lai sagatavotos Bībeles izpētei 16. jūlijā.

Žēlastība un taisnība: Dieva ļaužu pazišanas zīme

No paša sākuma sociālais taisnīgums lielā mērā bija daļa no Dieva likuma un Viņa ideāls Saviem ļaudīm. Sociālais taisnīgums ir Dieva sākotnējais nodoms cilvēku sabiedrībai: pasaulē, kurā tiek apmierinātas pamatvajadzības, cilvēki uzplaukst un valda miers.

Izlasi minētos pantus un apkopo tajos izteikto mācību par žēlastību un taisnību jeb tā saucamo "sociālo taisnīgumu". 2. Moz. 22:21-23, 23:2-9, 2. Moz. 19:10, Sak. 14:31, 29:7. _____

Žēlastība un taisnība ir izgaismota arī sabata likumos, kas tika doti senajam Israēlam. Dievs ieskicē trīs veidu sabatus.

Kā žēlastības un taisnības ideja atspoguļojas katrā no šiem sabatiem? 2. Moz. 20:8-10, 23:10, 11; 3. Moz. 25:8-55. _____

1. Septītās dienas sabata ievērošanas pamācības ietver vienādu iespēju atpūsties ikvienam, ieskaitot kalpus, dzīvniekus un svešiniekus.

2. Katrus septiņus gadus sabata gads bija laiks, lai atlaistu parādus, parādītu rūpes par trūcīgajiem un atbrīvotu vergus. Dievs pamācīja Savus ļaudis, lai viņi iekļauj dzīvniekus sabata gada ieguvumos (sk. 3. Moz. 25:6, 7).

3. Gaviļu gads bija piecdesmitajā gadā pēc septiņiem sabata gadiem. Īpašums, kas bija pārdots, tika atgriezts sākotnējam īpašniekam, parādi tika atlaisti un cietumnieki un vergi atbrīvoti. Gaviļu gads bija sabiedrības izlīdzinātājs, iespēja ikvienam sākt no jauna. Tas bija "sargs .. pret galējībām bagātībā vai trūkumā". (E. Vaita "Kristus dziedinošā kalpošana" 185. lpp.)

Šeit, ebreju sabiedrības materiālā, mēs varam redzēt, kā taisnība un žēlastība darbojas kopā par labu tiem, kas sabiedrībā nav tik veiksmīgi.

Universālas rūpes

Izlasi 1. Moz. 2:1-3. Ko tas mums stāsta par sabata universālumu? _____

Ja mēs patiesi ievērosim sabatu, mēs nepaliksim apmierināti tikai paši ar savu atpūtu (2. Moz. 23:12), glābšanu (5. Moz. 5:12-15) un galējo atjaunošanu uz jaunās zemes (Jes. 66:22, 23). Patiešām, septītās dienas sabats mums stāsta, ka Dievs ir Radītājs un atpūtas Devējs visiem, kas dzīvo virs zemes. Sabata atpūtas universālums ietver kopību starp mums visiem – gan bagātiem, gan nabagiem. Dievs kā kopīgs Tēvs nozīmē kopīgu vienlīdzību un rūpes cilvēku vidū.

Kā mēs vakar redzējām, rūpes par sociālo taisnīgumu sniedzas tālāk nekā iknedēļas sabati – līdz pat sabata gadiem un gaviļu gadam. Principi, kas ietverti šajos trīs sabatos, attēloti 3. Moz. 23. un 25. nodaļā un ir domāti arī kristiešiem. Septītās dienas sabats mūžīgi norādīs uz radišanu, kā arī uz krustu un jauno zemi. Tas stiprinās mūsu attiecības ar līdzjūtīgo Radītāju un Glābēju, tādējādi vadot mūs tuvāk tiem, ko Viņš ļoti mīl, – cilvēkiem, kam ir dziļas vajadzības, kas ir trūcīgi un cieš.

Lūdzu, ievēro tomēr, ka sabata gads un gaviļu gads ilustrē mūžīgos principus, bet tas nenozīmē, ka mums ir burtiski jāsvin šie svētki tagad. Atšķirībā no septītās dienas sabata, kas tika iecelts pie radišanas pasaulē pirms grēkā krišanas, šie ir tikai ceremoniālie sabati, kas bija "nākamības ēna" (Kol. 2:16, 17), norādot uz kalpošanu un Jēzus upuri, un tad beidzas ar Viņa nāvi pie krusta. Tā vietā šie ceremoniālie sabati norāda uz principu, kā mums vajadzētu izturēties pret citiem, īpaši tiem, kas dzīvo trūkumā. Kā atpestītiem ļaudīm Israēlam bija pienākums būt gaismai pasaulē, parādot Dieva žēlastības spēku citiem bez kāda partejiskuma. Ar pateicību viņiem bija jāatklāj Dieva raksturs tiem, kas Viņu nepazina.

Izlasi Am. 8:4-7. Kas šeit notika un kā mēs varam pārlicināties, ka mēs savā izturēšanās veidā pret citiem neesam vainīgi tajos pašos jautājumos? Kāda nozīme, ņemot vērā kontekstu, ir vārdiem: "Nemūžam Es neaizmirsīšu, ko tie darījuši!"? _____

Praviešu balss. 1. daļa

"Ver savu muti mēmo vietā, aizstāvi visus, kam spēki zūd, ver savu muti, spried taisni, aizstāvi tiesā nabagu un sūrdieni!" (Sak. 31:8, 9) Kā mēs šeit atklātos principus varam attiecināt uz mūsdienām? _____

Šajā nedēļā mēs runājam, ka Dievs grib, lai Viņa ļaudis pauž Viņa rakstura žēlastību un taisnību kā daļu no ideālas Viņa ļaužu uzvedības. Ebreju pravieši bieži runāja trūcīgajiem par labu, aicinot Dieva ļaudis nožēlot to, ka viņi ir nepareizi atklājuši Viņa rūpes par atstumtajiem un apspiestajiem. Patiesībā Dievs pielīdzina pašaizliedzīgu, glābjošu uzvedību patiesai pielūgsmei.

Izlasi Jes. 1:13-17. Ko šis paziņojums atklāj par patiesas Dieva pielūgsmes definīciju? Kā mēs varam paņemt to, kas šeit domāts tiešajā kontekstā, un attiecināt to uz sevi mūsdienās? Tas ir, ko šiem pantiem vajadzētu atklāt mums šodien? _____

Lai gan, protams, daudzi no Vecās Derības praviešiem norādīja uz nākotnes notikumiem, kad viņu mūžs jau būs beidzies, viņi lielā mērā pievērsās arī garīgai un morālai reformai un nesavtīgai kalpošanai tagadnē. Dieva kalpu pravietiskā balss visskaļāk izskanēja tad, kad Viņa ļaudis pielika īpašas pūles pielūgsmē, bet neatspoguļoja Dieva līdzjūtību pret tiem, kas cieš. Nav iespējams iedomāties sliktākus lieciniekus par tiem, kas ir tik aizņemti, "pielūdzot" Dievu, ka viņiem nav laika palīdzēt trūkcietējiem. Vai tad tiem, kas kalpo Kungam, nevajadzētu parādīt tādu "pielūgsmes" veidu kā kalpošana citu vajadzībām?

Praviešu balss. 2. daļa

Jes. 58. nodaļa atklāj īpašu pravietisku un norājošu vēsti, kā arī Dieva ļaužu cerību Jesajas laikā un mūsdienās.

Izteicis sarūgtinājumu Savu ļaužu dēļ (sk. Jes. 58:1), kā Dievs apraksta tos, ko Viņš uzrunā? Izlasi Jes. 58:2. _____

Lai gan mēs nezinām precīzu "balss toni", kāds šeit skanēja, ir skaidrs, ka Kungs nosoda ārēju dievbijības un ticības izrādīšanu, jo Viņš zina, cik tas viss ir nepareizi. Angļu NIV tulkojumā tas izteikts šādi: "Jo dienu no dienas viņi mani meklē; viņi izskatās dedzīgi uzzināt manus ceļus, it kā viņi būtu tauta, kas dara to, kas ir taisns, un nav atmetusi Dieva pavēles." (Jes. 58:2)

Izlasi Jes. 58:3-14. Ko vēl Kungs pasaka šiem ļaudīm par to, kas nepareizs ir citiem reliģiskajās formās (šajā gadījumā gavēšanā)? Kas šeit ir galvenais?

Ievēro šeit ko svarīgu: pielūgsme ļoti bieži var būt vērsta uz sevi: Kungs, izdari man to un izdari man šo. Un, protams, ir laiks un vieta, lai meklētu Kungu mūsu personīgajām vajadzībām. Bet Kungs šeit pasaka to, ka patiesa pielūgsme ietver "izsalkušo", "apspiesto", "nabagu un trūkcietēju" aizsniegšanu. Bet pārsteidzošais ir tas, ka kalpošana nes svētības ne tikai palīdzības saņēmējiem, bet arī tiem, kas sniedz palīdzību. Izlasi, ko panti saka par to, kas notiek ar tiem, kas palīdz trūkcietējiem. Kalpojot citiem, dodot citiem, mēs saņemam svētības sev. Kurš gan kādā brīdī zināmā mērā nav piedzīvojis šo Dieva apsolījumu realitāti? Kurš gan nav piedzīvojis, kāds prieks, apmierinājums un cerība nāk tad, ja palīdzam tiem, kas paši sev nevar palīdzēt? Ir grūti iedomāties vēl labāku veidu, kā atspoguļot Kristus raksturu pasaulei.

Izlasi Ap.d. 20:35. Kā tu esi piedzīvojis šo vārdu realitāti, kalpojot citiem?

Spēks Dievam

Lai arī cik tas ir brīnišķīgi, ar kailu patiesību nepietiek. Jes. 58. nodaļā Dieva ļaudis bija iedegušies par savām reliģiskajām formām un praksēm un tomēr bija vāji ieviest ticību praktiskajā dzīvē. Dievs aicina Savu draudzi šodien būt par spēku uz labu, atbalsojot Vecās Derības praviešu aicinājumu parādīt patiesību par Viņa raksturu.

Izlasi tālāk uzskaitītos pantus! Kā jūsu vietējā draudze un pasaules draudze kopumā var censties darīt to, uz ko Dievs mūs ir aicinājis šajā jomā?

Ps. 82:3 _____

Jes. 1:17 _____

Kāda lielpilsētas draudze atrodas vietā, kurā bieži notiek bruņota vardarbība. 2011. gadā tās mācītājs sadzirdēja skaidru pravietisku balsi pilsētu evaņģelizācijas kongresa laikā kādā lielā pilsētā. Šeit būs dažas domas no viņa runas: "Kristiešiem ir jāapstādina nāves maršs!" Atsaucoties uz Bībeles stāstu, kur Jēzus apstādināja Naines atraitnes dēla bērnu gājieni (Lūk. 7:11-17), viņš paskaidroja, ka draudzei nevajadzētu laiski sēdēt, kamēr pilsētas ielās saasinās vardarbība. Viņš jautāja saviem klausītājiem: "Vai mēs vienkārši esam draudze, kas pieceļas un dzied formālas slavas dziesmas? Vai mums nav jājautā Dievam: 'Kāpēc Tu pieļauj ciešanas?' Dievs atbild: 'Kāpēc jūs pieļaujiet ciešanas?'"

Šī draudze ir arī ļoti aktīva kopienas attīstībā. Septiņus gadus draudzes koris devās pilsētas ielās. Viņi dziedāja, dalīja bukletus un piedāvāja draudzes pakalpojumus trūcīgajiem. Pateicoties šiem kontaktiem ar vietējo sabiedrību, draudze palīdzēja saviem tuvākajiem daudzos veidos, kas lielā mērā nāca par labu tiem, kam bija kāda vajadzība. Ar daudzu un dažādu programmu palīdzību draudze ienesa kopienā lielas izmaiņas.

Šī draudze ir tikai viens no daudziem piemēriem, kā draudze var būt kalpojošs un dziedinošs spēks vietējā sabiedrībā.

Ko tava draudze var darīt, lai palīdzētu trūkcimcietējiem vietējā sabiedrībā?

TĀLĀKIEM PĒTĪJUMIEM:

Izlasi E. Vaitas grāmatā "Sentēvi un pravieši" nodaļas "Israēlam dotais likums" 307.-314. lpp., "Dieva rūpes par trūcīgajiem" 530.-536. lpp.

Taisnības un žēlastības jēdzieni ir redzami visā Vecajā Derībā. Aplūko, piemēram, 5. Moz. 24:10-22. Iepazīsties ar īpašajiem norādījumiem, kas doti šajos gadījumos. Mēs varam skaidri redzēt Kunga rūpes par trūcīgajiem, par strādniekiem, par tiem, kas ir parādā. Šīs bažas ir izteiktas ne tikai vispārīgā un tēlainā valodā, bet vismaz šeit tās izteiktas konkrētās un praktiskās pamācībās attiecībā uz to, ko darīt un ko nedarīt specifiskos gadījumos, piemēram, kad kāds tev ir parādā vai kad strādnieks slikti strādā. Tas ir pārāk nopietni, lai atstātu pilnībā cilvēka personīgajam spriedumam to, kas ir taisnība un labvēlība. Ievēro arī, kā Kungs runā par to, kur viņi kādreiz ir bijuši, kad viņi noteikti bija starp ne tik veiksmīgajiem. "Atceries, ka tu biji vergs Ēģiptes zemē, tādēļ es tev pavēlu visu šo ievērot!" (5. Moz. 24:22). Kā kristiešiem mums, neskatoties uz mūsu finansiālo stāvokli, vienmēr jāatceras žēlastība un nepelnītā Dieva labvēlība, ar ko Dievs mūs ir apveltījis. Tādējādi arī mums savā bagātībā un pārpilnībā, kas mums ir Kristū (Ef. 3:19, Kol. 2:10), ir jābūt gataviem kalpot un palīdzēt tiem, kam ir nepieciešama mūsu palīdzība.

JAUTĀJUMI PĀRRUNĀM:

1. Kā ceturtajā bauslī teiktais, ka kalpiem vajadzētu atpūsties sabbatā, palīdz atklāt domu par visas cilvēces vienlīdzību Kunga priekšā? Kā tam vajadzētu palīdzēt mums saprast, kā mums vajadzētu taisnīgi izturēties pret tiem, kas mūsu labā strādā vai tiem, kas zināmā mērā atrodas mūsu kontrolē? Kā Kristus paveiktā universālums vēl vairāk atklāj cilvēku vienlīdzību Dieva priekšā?

2. "Kad Kristus prāts kļūst mūsu prāts un Viņa darbi – mūsu darbi, mums ir jābūt spējīgiem ievērot gavēni, ko aprakstījis pravietis Jesaja: "Vai ne šāds ir gavēnis, ko es pieņemu, – kad tiek atraisītas apspiestības važas, kad noņem spaidu jūgu?" (Jes. 58:6) Atrodi, kas trūcīgajiem un cietējiem ir vajadzīgs, un tad mīlestībā un maigi palīdzi viņiem gūt drosmi, cerību un pašāvību, līdzdalot viņiem visu labo, ko Dievs viņiem ir devis." (E. G. White "Pacific Union Recorder" 1904. gada 21. jūlijs) Kā mēs to darām – tas ir, kā mēs dalāmies ar to, kas mums ir dots Kristū? Vai mēs darām to pietiekami taustāmā veidā, ka tie, kam ir vajadzība, to patiešām sajūt?